

rigtigt, hvad et Certifikat er; jeg har nemlig kun betragtet det som et Bevis til vedkommende Kedelpasser for, at han har tilvejebragt de fornødne Beviser for, at han er skiftet til denne Gerning, men synes det høje Ting, at han ikke behøver det, er jeg villig til at gaa med til Forslaget. Det var de forte Bemærkninger, jeg havde at gøre, og jeg vil bede de ærede Forslagsstillere om meget at overveje, om de ikke tro, at de ved deres Forslag have bryddet et Misgreb, hvorved de stude over Maalet og stærke Betingelserne for Landbruget i Stedet for at mildne dem.

Justitsministeren (Nelleman):

Denne Sag har jo haft en meget lang og væsentlig Fødsel. Dette Lovforslag har været behandlet her i Tinget ikke blot i denne, men ogsaa i forrige Samling, og Grunden dertil er naturligtvis den, at man paa den ene Side har bestræbt sig for at faa tilvejebragt et Lovforslag, der virkelig kunde siges at udrette noget i Retning af at bethyge mod Ulykker og de deraf følgende Udelæggelser af Mennesker, medens man paa den anden Side har villet være saa varsom som mulig lige over for de berettigede Interessers, der kunne trues med Tab ved Lovforslaget. Min Anerkendelse af, at denne Opgave er væsentlig, og at det, naar man ønsker at faa noget praktisk gennemført i denne Retning, er nødvendigt at tage alle disse Hensyn baade til den ene og den anden Side, har bevirket, at jeg har erklæret mig villig til at gaa ind paa de af Udvalget stillede Forslag, uagtet de ikke lidt omdanne Loven, og uagtet de paa visse Punkter i alt Fald ogsaa efter min Mening ikke gaa saa vidt, som ønskeligt kunde være. Jeg skal ikke omtale de Vædringsforslag, som enten kun ere rene Redaktionsændringer eller kun sigte til at udtrykke Tanken bedre og klarere, og som altsaa for saa vidt ere af ringe reel Betydning. Jeg kan gaa ind paa Vædringsforslaget under Nr. 4, som jo er et af de vigtigste, og som gaar ud paa at indskrænke Loven til at gælde om Dampkedelanlæg, der bestaa af to eller flere samvirkende Kedler, ligesom jeg ogsaa kan gaa ind paa og maa betragte det som en Forbedring, naar der i Vædringsforslaget under Nr. 6 er foreslaaet, at der efter Ordet „Beboelsesrum“ i § 2 Stykke c. skal tilføjes: „og andre Rum, hvori Mennesker skulle opholde sig paa Tider, hvor der er Ild under Kedlen“. Disse Vædringsforslag, som ere stillede til §§ 1 og 2, ere, som sagt, alle saadanne, at jeg ikke kan have nogen Betænelighed ved at gaa ind paa dem. Vædringsforslaget under Nr. 9 er jo kun

en Gennemførelse af Vædringsforslaget under Nr. 8, og at man i Vædringsforslag under Nr. 11 har sat 20 Mars Alder i Stedet for 18 Mars Alder, kan jeg ikke have noget imod. Heller ikke ser jeg, at der er noget til Hinder for at indrømme den under Nr. 12 omhandlede Vættelse for alle de der omtalte Kedelpassere, som altsaa vil gøre det lettere for dem at underkaste sig Prøven.

Hvad Vædringsforslaget under Nr. 13 til § 4 angaar, som vel er det, der i Særdeleshed tildrager sig Opmærksomheden, og som handler om de saakaldte Kedelpassere af 2den Klasse, eller dem som Lovforslaget kaldte Masinpassere af 2den Klasse, antager jeg ogsaa, man kan gaa sig nogenlunde til Ro ved det af Udvalget stillede Vædringsforslag. Men jeg tror rigtig nok ogsaa, at man maa fastholde dette, og jeg maa, ligesom et Par andre ærede Talere, der have haft Ordet i Dag, meget fraraade Tinget at vedtage Underændringsforslagene. Jeg ser ikke rettere, end at Ordene „i mindst 3 Maaned“ ikke ret vel kunne sættes ud, uden at man derved reducerer Bestemmelsen til nærmest slet ikke at sige noget. Thi dette at have arbejdet ved og været vejledet i Kedelpasning uden at der nævnes nogen Tid, er omtrent det samme som ingenting; dertil vil jo en å to Dage være tilstrækkeligt. Det forekommer mig derfor, at der maa sættes en Tidbestemmelse. Om man netop vil sætte 3 Maaned, eller man vil nævne en anden Tidbestemmelse, lægger jeg ikke saa megen Bægt paa; men der maa dog sættes en Tidbestemmelse, som garanterer, at det hele betyder noget. Jeg kan lige som den sidste ærede Taler ikke stonne, at man fra deres Standpunkt, som have stillet Underændringsforslagene, kan ønske, at disse Ord „en autoriseret Kedelpasser“ skulle udgaa. Det er jo dog aabenbart klart, at det kun er en Udvidelse af Mulighederne, at der foruden en af Fabriktilsynet anerkendt kyndig Mand ogsaa kan anvendes en autoriseret Kedelpasser, eller hvad man nu vil kalde ham. Saavidt jeg ser, kan jeg heller ikke stonne, at de Stykker i Vædringsforslaget, som Underændringsforslaget under Nr. 2 — af hvilket jo Underændringsforslaget under Nr. 3 er en ligefrem Følge — foreslaar skulle udgaa, kunne volde nogen Betænelighed eller fremtalde nogen Skade. Fra deres Standpunkt, som have stillet disse Underændringsforslag, forekommer det mig, at det snarere er en Betryggelse, en Behagelighed for Kedelejerne, at disse Mænd, der mælde sig som attraherende Stillinger som Kedelpassere, have Certifikatet med sig. Saa behøve de paagældende jo ikke selv at anstille Forespørgsel,